

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۲/۲۳

پوهندوی آصف بهاند

د استاد رناگل اریوبزی علمي فرهنگي هڅې

او د کوچنیانو ادبیاتو ته یې پاملرنه

لومړۍ برخه

په دې مقاله کې به د استاد رناگل اریوبزی بیوگرافي تر څنگ، لومړی د ده پر علمي شخصیت او په هېواد کې دننه او تر هېواد د باندې د ده پر ترسره کړو علمي فرهنگي کارونو رڼا واچول شي او بیا به په ځانگړي ډول د ده پر هغو هڅو وغږېږم چې ده د کوچنیانو ادبیاتو په برخه کې ترسره کړي دي.

۱ - د استاد رناگل علمي فرهنگي هڅې:

استاد رناگل اریوبزی زه له دیارلس سوه شپږ پنځوسم کال نه را په دې خوا پېژنم. دا هغه وخت وو چې زه د خپل لیسانس دورې په زدکړو باندې بوخت وم او دی مې مخامخ استاد و.

مور څو تنو ټولگيو الو ملگرو د درسي تجربو او مطالعاتو د تبادلې له پاره داسې یوه ډله جوړه کړې وه چې په فارغ وخت او یا تفریح ساعت کې به د کابل پوهنتون کتابتون ته د مطالعې او کتابونو د ترلاسه کولو له پاره تللو؛ یا به د

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي په چمن کې کښېناستو، علمي خبرې او بندار به مو کاوه. یوه ورځ مو د وخت د جمهور رئیس محمد داو د نوي جوړېدونکي تلویزیون پر پروگرام خبرې کولې، هر یو خپل نظر وایه، چا د تلویزیوني خپرونو پیلېدل ډېر اړین گڼل او چا د داسې پروژې د ترسره کولو خبره د حکومت له وسه وتلې خبره گڼله؛ چې د خبرو په ترڅ کې کوم ملگري غږ وکړ:

«انډیوالانو! تلویزیون پرېږدئ، درځئ چې استاد رڼا گل راغی، که له مور نه مخکې ټولگي ته ننوت، بیا ښه نه کېږي او...»

استاد رڼا گل په درسونو کې ډېر جدي و، خو خپل لکچر به یې تل په یوه مالگینې خندا سره پیل کاوه او د درس په ترڅ کې به یې یوه نیمه توکه هم کوله. تل به په مطبوتو او چټکو قدمونو سره روان و، خو صمیمیت او استادانه مهرباني یې زما هېڅکله نه هېرېږي. له دې خبرو سره به یې یوې لنډې پېژندگلوي ته هم سر وربښکاره کړو:

رڼا گل اریوېزی څوک دی؟

رڼا گل اریوېزی د نولس سوه شپږ څلوېښتم کال د جون د میاشتې پر لومړۍ نېټه (۱۹۴۶/۶/۱) د افغانستان د پکتیا ولایت د اریوب خاڅیو ولسوالۍ په شاه محمد کلي کې زېږېدلې دی. لومړنۍ، منځنۍ او ثانوي زده کړې یې د کابل ښار په رحمان بابا لیسې کې سرته رسولي دي او په ۱۹۶۵ م کال له یادې لېسې فارغ شوی دی.

د نولس سوه شپږ شپېتم (۱۹۶۶م) کال په وروستیو کې د وخت د پوهنې وزارت له یوه تحصیلي بورس نه په استفادې سره، د لوړو زده کړو له پاره د المان فدرالي جمهوریت ته تللی دی. د ژبې کورس او «د شتودین کولیک» نه تر فارغیدو وروسته، په ۱۹۶۸ کال کې د فرانکفورت ښار د یوهان ولفکنگ گویټي پوهنتون کې شامل شوی. د لوړو زده کړو اصلي مضمون یې ښوونه او روزنه او ځنگځنې څانگې یې ټولنپوهنه او اروا پوهنه وې.

په نولس سوه درې اوایم میلادي کال (۱۹۷۳م) کال کې یې د ماسټرۍ دیپلوم تر لاسه کړ. تر دې وروسته یو کال په المان کې د هسن ایالت د ښوونې او روزنې وزارت په مربوطاتو کې په کار بوخت شو. د ۱۹۷۴ کال په وروستی برخه کې خپل هیواد ته ستون شو او لومړی په کابل کې د سید جمال‌الدین افغان د ښوونکو روزنې مؤسسه کې استاد مقرر شو. څه موده وروسته د کابل پوهنتون د ژبو او بشري علومو پوهنځي د ښوونې او روزنې ډیپارټمنټ په علمي کدر کې ومنل شو.

له ۱۹۸۲ تر ۱۹۸۸ پورې د ښوونې او روزنې پوهنځي د ریاست دنده ور له غاړې وه. د ۱۹۸۸ او ۱۹۸۹ ترمنځ د بهرنیو چارو وزارت د علمي څیړنو په څانگه کې په کار بوخت شو او په ۱۹۸۹ کې د افغانستان علومو اکاډمۍ د بشري علومو ریاست په علمي کدر کې شامل شو. دلته یې څه موده کار وکړ، خو د خپل پوهنځي د ادارې او استادانو د پرله پسې غوښتنو له امله، بیرته د کابل پوهنتون د ښوونې او روزنې پوهنځي ته د استاد په توگه ولاړ.

د ۱۹۹۱ کال په وروستیو میاشت کې له هیواده پردیس او المان ته مهاجر شو. استاد اریوېزی اوس د جرمني په کسل ښار کې اوسېږي او کله ناکله یو څه لیکنې او ژباړې هم کوي.

دلته په اروپا کې د افغانانو تر ټولو ملي، علمي او غني برېښنايي خپرونه «افغان جرمن انلاین پورتال» نومېږي چې ښایسته ډېره موده کېږي زه هم قلمي همکاري ورسره کوم او هم کله، کله د لیکنې پلاوي د یو غړي په توگه د مقالو، کتابونو او نورو مطالبو په خپرولو کې مشورې او مرستې ورسره کوم.

د همدې فرهنگي مرستو په لړ کې داسې هم وشول چې: یوه ورځ مې خپل ایمل پرانیست د «افغان جرمن انلاین پورتال» د ادارې له خوا د لیدلو او په پورتال کې د پورته کولو له پاره څو مقالې او شعرونه رالېږل شوي وو، که گورم چې یوه په کې د استاد رڼا گل اریوېزی مقاله وه.

ما خپل گران همکار او د پورتال غړي ښاغلي سید رحمن غوربندی ته زنگ وواکه او ومې پوښته چې:

تاسو ته پته شته چې رڼا گل اریوېزی چېرې اوسېږي؟

هغه وویل:

نه، مور یې یوازې مقالې خپروو او بس.

دا کیسه همداسی پاتی شوه، د استاد اریوېزي مقالې به ما په پورتال کې آنلاین کولی، چې په دې لړ کې استاد اریوېزي څه داسې مطالب د خپرېدو له پاره راولېږل چې ده له جرمني منابعو نه راژباړلي وو او هغه د کوچنیانو له پاره کیسې وې. څو کیسې مې چې خپرې کړې، نو چورت راولوید چې ما خو د کوچنیانو پر ادبیاتو باندې کار کړی دی، ولي د استاد اریوېزي له خوا پر ژباړل شوو کیسو باندې څه ونه لیکم؛ هم به د کوچنیانو د ادبیاتو پر روان حالت یوه مقاله وراضافه شي او هم به وطنوال له دې خبر شي چې حتی استاد رناگل هم زموږ د وطن راتلونکي نسل (کوچنیان) نه دي هېر کړي؛ نو مې هود وکړ چې لومړی استاد اریوېزي پیدا کړم، د احوال او صحت پوښتنه یې وکړم، بیا به پر مقالې باندې کار پیل کړم. دا کار مې وکړ، استاد اریوېزي مې پیدا کړ، خبرې مو سره وکړې او دا مې هم ورته وویل چې ما هود کړی دی چې د کوچنیانو له پاره ستاسو پر ژباړل شوو کیسو باندې یو څه ولیکم.

د دوه زره شلم کال د فبرورۍ پر نهمه نیټه مې د همدې مقالې د بشپړېدو په پار استاد اریوېزي سره د تلیفون پر مټ خبرې وشوې او د روغتیا د پوښتنو تر څنګ مې څو ورې پوښتنې هم ورته وکړې چې لنډیز یې دلته راوړم:

پوښتنه – په افغانستان کې مو څومره او څه ډول مقالې لیکلې دي او په کومو خپرونو کې مو چاپ او خپرې کړې دي؟

ځواب – سم خو مې په یاد نه دي، خو کېدای شي د پنځوسو په شاوخوا کې مقالې به مې خپرې کړې وي چې د ټولو مقالو موضوع ښوونه او روزنه وه. زما دا مقالې به د هغه وخت په علمي مجلو کې خپرېدې چې د ځینو نومونه یې دا دي:

– کابل مجله (دافغانستان د عامو اکاډیمۍ خپرونه)،

– اجتماعي علوم مجله (د کابل پوهنتون خپرونه)،

– عرفان مجله (د ښوونې او روزنې وزارت خپرونه).

پوښتنه – دلته په اروپا کې ما ستاسو لیکنې په ځینو ویبپاڼو کې لیدلې دي، څومره شمې مقالې به مو تر اوسه پورې خپرې کړې وي؟

ځواب – بیا هم نه پوهېږم، شمېر یې رانه هېر دی، خو ښایي چې د پنځوسو یا شپیتو په شاوخوا کې به وي.

پوښتنه – زما له پاره تر هر څه په زړه پورې دا ده چې کوچنیان مو هم نه دي هېر کړي او د هغوی له پاره مو هم کیسې پښتو ژبې ته راژباړلې دي. څنګه مو دې موضوع ته پام شو؟

ځواب – څنګه چې زما مسلک ښوونه او روزنه ده او په دې ښه پوهېږم چې که ماشومانو ته کیسې په خپله مورنۍ ژبه کیسې ولوستل شي له یوې خوا د هغوی استعداد ښه غورځول شي او له بلې خوا په مورنۍ ژبه هر څه ښه زده کولای شي. بله دا چې د کوچنیانو ادبیات په افغانستان کې یوه هېره شوې برخه ده، ځکه مې وغوښتل چې تر خپلې ولسي پورې خپل ډین ادا کړم.

پوښتنه – تر اوسه پورې مو د ماشومانو او کوچنیانو له پاره څومره کیسې پښتو ژبې ته راژباړلې دي او له کومې ژبې؟

ځواب – دلته په جرمني کې مې تر اوسه اته (۸) کیسې له جرمني ژبې نه پښتو ژبې ته اړولې دي، ځینې یې خپرې شوي دي او څو نورې به یې ډېر ژر د خپرېدو له پاره ولېږم او په راتلونکې کې مې هم هود دی چې د ماشومانو او کوچنیانو له پاره د کیسو ژباړې ته ډېر وخت بهل کړم.

نور بیا